

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

15. Amor perfectus abstinet se ab iis, quæ displicent aut etiam minùs placent Deo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

C A P. XV.

Amor perfectus abstinet se ab ijs, quæ displicent aut etiam minus placent Deo.

hoc immane sacrificium delegif-
fer; tantum inerat miseris Dæmo-
ni placendi desiderium; in quem
etiam finem Rex ipse Manasses
aliquos è filijs suis obtulit. In Ja-
ponia in die solemni, quem Idoli
sui honoribus, & præsertim illi
per urbem sublimi in curru de-
vehendo consecrant, plurimos
ajunt se curru istius rotis sub-
sternere molendos atque prote-
rendos, ut dæmonis gratiam au-
cupentur, quem similibus morti-
bus delectari arbitrantur. Gladi-
atores apud Romanos, ut specta-
torum voluptati uberiores præ-
berent materiam, se fortiter ad
mortem usque pugnatos sacra-
mento obstringebant: quam igitur
ignominiosum est, hominem
Christianum ad amoris Dei per-
fectionem aspirantem non tantum
audere, ut Deo placeat eumque
delectet, quantum impios, ut dæ-
monis placita facerent, varijs tem-
poribus ausos fuisse legimus. Si
tantis doloribus Carnificis oble-
tatio & voluptas emitur, quid
à nobis amantissimi Dei gratia &
placendi studium extorquere de-
beat, in promptu est; nisi veli-
mus ignavia & ignominie notam
incurrere sempiternam.

Hæc est Amoris perfecti in-
doles, ut amicitiam cum Deo
colat quàm sanctissimè, & non
tantum omnem cum eo inimici-
tiam perhorrescat; sed etiam of-
fensas minimas devitet, & inter
duo, quæ accepta sunt Deo, id
quod illi magis placet, quantum
potest, eligit. Tam à peccato veni-
ali deliberatè committendo a-
lienus est, quàm alij minus aman-
tes à mortali. Dixi deliberatè, hoc
est, rei momentum, & circum-
stantias actionis inspiciendo pro-
pius, & suis librando ponderibus.
v.g. Vir aliquis amore Dei perfe-
cto, præditus, de litis qualtuofa
amissione, aut gravi honoris ja-
ctura periclitatur; potest si velit
levis culpæ admisione periculum
discutere, non faciet, magna for-
tunatus & honoris detrimenta
incurreret potius, quàm Dei amici-
tiam veniali culpâ deliberatè vio-
let: ne tamen in animum inducas
velim, hominè hujuscemodi na-
vis illis levioribus, & veniâ dignis
nunquam infici: habet ille à pec-
cato Adami contractas aliquas in-
firmitates, habet aberrationes in-

1.
Amor ca-
vet mala
peccata.

2.
Etiam le-
via.

intellectu, habet motus præcipientes in voluntate, inconstantiam in bonis propositis, & in observandis hostis indefessi occultis fraudibus aliquam negligentiam: inde frequenter ab impatientia, cogitationibus otiosis, curiositate & jactantia, iræ commotione, & similibus sordes aliquas contrahit, & quidem voluntarias; quia cum sufficienti cognitione culpæ illæ committuntur, etsi non deliberatè; quia antequam fiant, non satis ad Dei offensi majestatem; ad rei, quæ ad id nos inducit, tenuitatem; ad breve ex culpa commodum attenditur: quò tamen Amor ille divinus majoribus incrementis augetur, eò magis excubat, & velut Argus aliquis luce cælesti collustrante, ita super omnes animi facultates vigilat, ut nefas sit ullam sine suo imperio vel minimum commoveri. *Videndo adheret, & adherendo videt*, inquit S. Bernardus. Anno hujus sæculi 25. obiit Romæ magnâ sanctitatis opinione apud superstites relictâ Joannes Berchmans è Societate Jesu, cumque famam illam vulgari audisset Cardinalis Bellarminus, alterum ex eadem Societate rogavit, quâ ille viâ tantam de se opinionem concitasset. Respondit ille, inter cætera hoc notatû, quòd nunquam deliberatè Deum offendisset venialiter. Tantumnè hoc est? ait Cardinalis, ego jam tot

Sup. Cam.

3.
Exemplū
Joannis
Berch-
manni.

annos in vivis ago, & nunquam memini, ita Deo mihi opem ferente, me venialem culpam deliberatè admisisse: ita scilicet divinus amor in Cardinalis pectore regnabat, & totis octoginta annis, quos vixerat ita frænum omnibus animi facultatibus injecerat, ut rationis imperium aliquando quidem voluntarijs motibus, sed deliberatis nunquam infringere. Progreditur ulterius divinus ille Amor, dum perfectionis, qua de agimus, gradum in corde humano attingit, ut è pluribus quæ occurrunt, eligat semper, quod Deo gratius esse judicat; cum enim hoc habeat in votis, ut Deo placeat quàm maximè, indignè se cum sponso suo agere arbitrareretur, si quod illi magis est in delicijs & amoribus, omni studio non consecraretur. Aspice mecum Cardinalem Borromæum ex divinis illis amantibus facilè Principem, & vide quam in hoc proposito sectandi Deo gratiora firmitatem animi constantiamque tenuerit. Rogant illū, ut hyemis tempore manus chirothecis armet cōtra frigus; ut id faciat, etsi fissuris & adustis tuberculis graviter lædatur, adduci nunquam potest: nempe quia id Deo acceptius esse judicat. Conantur illum dimovere de sententia nō audiendi; narratiunculas de publicis rebus per manus hominum volitare solitas; & hoc

4.
Facit quod
Deo gra-
tius.

5.
Exemplū
S. Caroli
Borro-
mæi.

argu-

argumento utuntur, quòd Episcopum expediat in rerum etiam, quæ in vicinis Regnis & Provincijs geruntur, ad melius sustinendam dignitatem pastorem variâ cognitione esse versatum: non potest persuaderi, quod contrarium Deo placere sentiat. Legem sibi tulit nunquam extra utriusq; refectio- nis tempus bibendi; contingit ætate magnis cæli ardoribus gra- viter à siti torqueri, & propter oris & linguæ siccitatem vix posse duo verba loqui; perstat nihilo minus in sua sententia; & abstinet se à frigida potu ultrò oblatæ, quia id Deo magis probari existimat.

6.
In dubio.

Sed dicit aliquis rem videri non parum difficilem, discernere semper & omnibus occasionibus per- videre, quid Deo magis placeat, rum etiam viros sanctissimos, & cælesti lumine communiter in a- gendis & eligendis collustratos di- versa de rebus ipsidem aut similibus judicia tulisse videamus. Cellæ solitudinem ita Deo gratam ita si- bi retinendam censebat Abbas Apollo, ut ne quidem ad preces fratris pro asino levando auxilia- tricem manum postulante ex illa unquã egredi voluerit: alter verò non inferioris sanctimoniam, ut neptem miserimè à dæmone de- ceptam, & meretricijs amoribus implicatam ad cellam reduceret; ipse non solum cellæ solitudinem deseruit, sed Eremiticam vestem

cum mercatoris habitu commuta- vit, quod Deo gratum fuisse rei exitus comprobavit. Item unus ex illis senioribus neque ad eorum qui advenerant instantes preces, neque ob festi solemnitate ad- duci unquam potuit, ut abstinen- tiæ suæ rigorem vel tantillum in- fringeret. Alter rogatu fratrum, qui, ut ab eo instruerentur, con- venerant, vinum, quod ipse sibi ab annis pluribus interdixerat, bibit, & cum fratres veniam peterent importunitatis, quâ illum ad bibē- dum urserant; Nihil, inquit, un- quam molestiæ experior, nisi dum quod collibitum secundum vo- luntatem propriam facio. Addidit alter, simili occasione se duas vir- tutes exercuisse, Abstinentiam, quam animo servarat & Hospita- litatem, quâ charitati fraternæ sese accommodarat. Sexcenta sunt in historijs eiusdem generis: quæ etsi fronte externâ pugnare videantur, in eo tamen conveniunt omnes, quòd singuli, id quod Deo magis placeret, operari se crederēt. Cum ergo in ambiguo, & accipiti ver- saris, sequere cõsiliū quod Deus ipse Magdalena de Pazzi tradidit.

7.
Cor tolle
ad Deum.

Sursum cor & oculos eleva & à Deo luminis cælestis radium ex- pecte, & tum alterutrum elige so- lo divinæ Majestati placendi in- ductus desiderio.

En præterea geminam tibi lam- padem accendo, quarum lumine amor

8.
Et elige
quod na-
tura ma-
gis adyer-
tatur.

amor ille perfectus juvari se sentit quam plurimum. Primò Euangelico consilio de abnegatione sectanda firmiter insiste, & Deo magis probari existima quod cum cruce Christi plus habere similitudinis judicaveris, v. g. deliberat aliquis hortum obambulans, an florem aut fructum decerpat, & oculis naribusque propius admoveat, nò alto sine, quàm ut exaspetu & odore floris, aut fructus ad Deum laudandum anandumque tanquam eius auctorem exciterur; an verò potius abnegationis studio ab utroque manus & sensus abstineat; qui in amoris divini palæstra versati sunt, hoc postremum & perfectius, & Deo longè acceptius esse pronuntiant, & sibi eligendum putant.

9.
Et quod
alteri po-
tius quàm
tibi acci-
det.

Secundò si S. Anselmum, S. Vincentium Ferrariensem, aliarumque hac in parte, placita audis, ubi duo concurrunt eiusdem, ut tibi videtur, bonitatis, id elige quod alteri potius arridet quàm tibi: hæc enim tua submissio, & tui iudicij, voluntatisque sacrificium mirum est quantum augeat tuæ electionis bonitatem, quamque illa hac accessione divinæ Majestati fiat acceptior.

Hic ergò Lapis Lydius esto, ut sæper in omnibus actionibus tuis Deo studeas placere quàm maxime; ad hunc amoris tui perfectionem proba; hic oculum tuum fi-

ge, huc collinea, tanquam in actionum omnium centrum perfectissimum, & securissimum. Venerant ad famosum illum Arsenium solitudinis lumen aliquot Monachi comitante seniore Monacho, què pro duce assumerant: excepti sunt ab Arsenio, ut solebat, graviter & vultu ad austeritatem potius quàm benignitatem composito, ac præmissâ oratione post aliquam piam lectionem repetitis iterum precibus silentio sunt dimissi. Adierunt alterum ex illis Eremitarum luminibus Moysen, qui illis hilariter & magnâ oris, totiusque corporis alacritate complexus, post factas ad Deum preces, non tantum piâ & jucundâ de Deo & virtutibus fermocinatione recreavit, sed cibo etiam & omnibus quæ cella solitudoque subministrare poterant alimentis reficit, ac repetitâ deinde supplicatione magna cum benevolentia remisita. In itinere rogavit cæteros senior ille, qui illis dux fuerat, quid de duobus istis famosis senibus videretur: cumque omnes Moysen Arsenio longè præferrent, quòd huius severitas à modo agendi humano alienior videretur: cumque inter fabulandum ad oratorium aliquod vacuum pervenissent, rogavit senior, ut simul omnes Deo supplicarent, quem agendi modum Arsenij, an Moysis magis probaret. Cum orarent, ecce vident in Nili alveo pro-

10.
Exemplo
Arsenij.

11.
Et Moysis.

De
lu
ser
gl
co

no cursu descendente navicula, in qua Arsenius solus sedebat, Spiritu sancto in forma columbae humeris eius insistente: ac paulo post ecce aliam naviculam prono alveo cursum eundem tenentem contuentur, in qua Moyses visebatur Angelorum corona circumdatus, qui ipsius ori mel cum voluptate inferebant; ex quo intellexere utrumque in eo quod tenebat vitae instituto, à Deo regi, qui ut gratiarum suarum varietatem & efficaciam ostendat, variisque ad imitandum proponat exempla, non uno omnes vivendi genere ad perfecti amoris culmen evchit, & extollit.

CAPUT XVI.

Secundum Bonum, extrinsecum, quod vult Deo Amor perfectus, nempe major eius gloria.

I.
Dei voluptas
semper
gloriae
conjuncta.

Non semper Monarche in hoc inferiori mundo ita voluptates sectantur, ut honestatem non deserant; saepe vilibus & cum dedecore conjunctis delectationibus afficiuntur: at in Deo voluptas & gloria semper copulantur; nulla re delectatur Deus quae non sit illi perhonorifica & gloriosa, & sicut ante omnia in operibus suis

majori suae gloriae velificatur, ita id illi maxime gratum est, quod isti fini de servit: & quamvis homo in suis actionibus unum ab altero mente se jungat, & quod Deo acceptius est, ita intendat, ut de majorieus gloria non cogitet, apud Deum tamen inseparabili nexu sese comitantur, & mutuo adminiculantur.

Gloria Dei est cognitio perfectionum eius cum aestimatione & laude: quam cognitionem cum habeat de se Deus perfectissimam, ita etiam se aestimat & laudat infinite; unde fit, ut maxima Dei gloria in Deo sit, fueritque semper, nullat sui per totam aeternitatem mutatione, aut imminutione. Post Deum, in Beatis, qui clara Dei visione praediti infinitam eius praesentiam propius intuentur, eamque summe aestimant, & laudibus, quantum possunt, efferunt, est maxima Dei gloria; unde communi appellatione statum Beatorum gloriam aeternam nominamus, non tantum propter eminentem illam, quam de Deo habent, cognitionem & aestimationem, sed quia in illa etiam felicitatis aeternae possessione, varijs donis ornati, quam sapiens sit Deus, quam potens, quam bonus, quam justus, qui tot illos ornamentis cumulavit, spectatoribus manifestant.

2.
Quid Dei gloria ab ipso.

3.
A Beatis.

Tertio maxima Dei gloria ab hominibus virtute singulari praeditis

4.
A justis.

L. ditis